DZIENNIK ZARZĄDZEŃ
DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 16.	Katowice, dnia 12 września 1934 r.	Rok II.

TREŚĆ:

INSTRADUJĄC MYLNIE PRZESYŁKI — OPÓŹNIASZ ICH DORĘCZENIE, PRZYNOSZĄC PRZEZ TO SZKODĘ KLIENTOWI i PRZEDSIĘBIORSTWU P. P. T. i T.

POCZTA.

143.

Wydawanie dokumentów oddawczych na przesyłki adresowane do osób zamieszkałych w zamiejscowym okręgu doręczeń.

Przy wydawaniu dokumentów oddawczych na przesyłki adresowane do osób zamieszkałych w zamiejscowym okręgu doręczeń stosować § 211 i 298 ust 3. ordynacji pocztowej przy zachowaniu jak największej ostrożności.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 13. VIII. 1934 roku Nr. PW. 820/27 wyjaśnia się: W sprawie wydawania dokumentów oddawczych na przesyłki adresowane do osób zamieszkałych w zamiejscowym okręgu pocztowym zachodzi rozbieżność między przepisami ordynacji pocztowej (II. P. 3.) a przepisami ruchu (II. P. 4. i II. P. 5.) Mianowicie ordynacja pocztowa nakazuje w §§ 211 i 298 pkt. 3.) wydawać osobie skłonnej do doręczenia dokumentu oddawczego adresatowi—same dokumenty oddawcze, przepisy ruchu zaś (II. P. 4 § 65 B. pkt. 4 i II. P. 5 § 80 pkt. 3) nie zezwalają na wydanie tej osobie dokumentu oddawczego lecz tylko zawiadomienie o nadeszłej przesyłce.

W związku z tem wyjaśnia się, że należy uznać za miarodajne postanowienia ordynacji pocztowej, która została wydana w formie rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów, została ogłoszona w Dzienniku Ustaw R. P. i obowiązuje zarówno pracowników pocztowych, jak i publiczność, podczas gdy przepisy ruchu II. P. 4 i II. P. 5 zostały wydane jako zarządzenie i obowiązują tylko pracowników pocztowych. Oczywiście, że przy wydawaniu dokumentu oddawczego osobie skłonnej do doręczenia dokumentu adresatowi, urząd pocztowy (agencja) winien zachować jak najdalej idącą ostrożność i w razie wątpliwości lub najmniejszego nawet podejrzenia, że przesyłka pocztowa może dostać się do niewłaściwych rąk — wydać tej osobie tylko zawiadomienie o nadeszłej przesyłce, a nie dokument oddawczy.

Nr. PP. 20 z dnia 16. sierpnia 1934 r.

144.

Kontrola opłat i wagi nadchodzących przesyłek pocztowych.

Należy dokładnie sprawdzać nadchodzące przesyłki listowe czy są należycie opłacone, a zwłaszcza, czy uiszczona za nie opłata odpowiada ich wadze.

Stwierdzono, że urzędy (agencje) pocztowe niejednokrotnie zupełnie nie kwestjonują nadeszłych do doręczenia nieopłaconych lub niedostatecznie opłaconych przesyłek listowych i doręczają je bez obciążenia dopłatą. Dotyczy to zwłaszcza listów, których waga w mniejszym lub większym stopniu przekracza granicę 20 g. Przesyłki te, mimo tego, że bardzo często bywają opłacane znaczkiem tylko 15-to groszowym (miejscowe), wzgl. 30-to groszowym (zamiejscowe) urzędy pocztowe doręczają adresatom bez zwrócenia uwagi na tę okoliczność. Wprawdzie rzadziej jednak zdarza się to samo również przy przesyłkach listowych, przekraczających dalsze granice wagi (100 g, 250 g, 500 g), a opłacanych według niższej stawki taryfowej.

Ponadto nie wszystkie przesyłki listowe i przekazy, adresowane poste-restante — bywają opłacane przez nadawców dodatkową opłatą za adres — poste-restante (10 gr.), czego urzędy (agencje) pocztowe oddawcze również często wcale nie kwestjonują i wydają adresatom bez pobrania tej dopłaty.

Ponieważ Przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ ponosi z tego powodu dość znaczne straty, przeto poleca się pp. naczelnikom urzędów (kierownikom agencyj) dołożyć najusilniejszych starań, by nadchodzące przesyłki listowe były tam możliwie jak najskrupulatniej badane, a w razie stwierdzenia nienależytej (za niskiej) opłaty, obciążane przepisową dopłatą.

№ P.P. 40 z dnia 10 września 1934 r.

145.

Nieprawidłowości w opłatach i nadawaniu przesyłek listowych władz i urzędów państwowych oraz samorządowych.

Wyżej wymienione władze i urzędy nie mogą wysyłać przesyłek listowych do innych władz i urzędów z opłatą przerzuconą na adresata, lecz tylko — i to w jaknajszerszej mierze — do prywatnych adresatów, ponadto nie mogą nadawać druków opłacanych znaczkami urzędowemi.

W obrocie korespondencji urzędowej stwierdzono następujące nieprawidłowości:

Władze i urzędy państwowe i samorządowe wysyłają pod adresem innych tego samego rodzaju władz i urzędów — przesyłki listowe z opłatą przerzuconą na adresata, opatrzone napisem „sprawa urzędowa — opłatę uiści adresat“.

Obowiązujące przepisy tego nie przewidują. Przesyłka listowa jednego urzędu do drugiego urzędu państwowego **musi być opłacona przy nadaniu** (znaczkiem urzędowym), w przeciwnym zaś razie ma być traktowana jako nieopłacona, a więc obciążona podwójną **normalną** dopłatą, którą winien uiścić adresat, lub w razie odmowy — nadawca.

Dla uniknięcia wyniknąć mogących sporów — przesyłek takich nie należy przyjmować do przewozu, lecz przy ich nadawaniu **zaraz zwracać nadawcy.**

Również zdarza się często, że władze i urzędy państwowe i samorządowe wysyłają druki (opatrzone napisem „druk“), opłacane znaczkami urzędowemi.

Według postanowień § 1 rozporządzenia Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22. VII 1933 r. zawartego w Dz. U. M. P. i T. № 18 z 1933 r. poz. 74, znaczki urzędowe służą do opłaty wyłącznie listów i kartek, z czego wynika, że nadawane przez władze i urzędy druki muszą być opłacane w zwykły sposób, według normalnych stawek taryfowych dla druków.

Za polecenie takich druków należy pobierać normalne opłaty taryfowe.

Ponadto stwierdzono, że władze i urzędy państwowe i samorządowe w szczupłej mierze korzystają z uprawnienia ustawowego przerzucania opłat za nadawane przesyłki listowe na odbiorców w wypadkach, gdy sprawa dotyczy wyłącznie interesu adresata.

Wypadki takie mogą być stwierdzone przy sposobności badania nadeszłej do doręczenia korespondencji urzędowej dla stron prywatnych — przez wezwanie tychże stron do otwarcia odnośnej przesyłki w obecności naczelnika urzędu i powiadomienie go o sprawie, której ona dotyczy.

Do powyższych wskazówek należy ściśle się stosować — mając na uwadze uszczuplanie dochodowości Przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

№ P.P. 40 z dnia 10. września 1934 r.

146.
Ulgi dla uczniów Szkół Podchorążych.

Uczniowie Szkół Podchorążych korzystają z tych samych ulg jak podoficerowie i szeregowi służby czynnej i uczniowie wojskowych szkół podoficerskich dla małoletnich.

W ślad za zarządzeniem Dyrekcji, zamieszczonem w Dz. Zarządzeń Nr. 15 z 1934 r. poz. 131 i na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 6. VIII. 1934 r. Nr. P. W. 601/126 zawiadamia się, iż również uczniowie Szkół Podchorążych mogą korzystać z ulg w opłatach pocztowych, zapodanych w zarządzeniu Dyrekcji Nr. 576 z 1933 r.

Nr. PP. 410 z dnia 8. sierpnia 1934 r.

147.
Stosunek „Reklamy Pocztowej" Spółki z ogr. odp. do państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Stosownie do zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № G. M. O.-620 z dnia 31. VIII 1934 r. zawiadamia się, że w myśl zarządzenia Pana Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30. sierpnia b. r. № G.M.O.-620 stosunek „Reklamy Pocztowej" Spółki z ogr. odp. do państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" w okresie od dnia 1. września 1934 r. do dnia 31. grudnia 1935 r. będzie opierał się na zasadach następujących:

1. „Reklama Pocztowa" ma za zadanie reklamę i propagandę usług i urządzeń pocztowych, telegraficznych i telefonicznych zapomocą wszystkich środków reklamowych (artykuły, broszury, ulotki, plakaty, reklama świetlna, nalepki, nadruki i t. p.).

2. „Reklama Pocztowa"
   a) ma wyłączne prawo umieszczania zatwierdzonych przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów ogłoszeń i reklam w lokalach urzędów i agencyj pocztowo-telegraficznych na całem terytorjum Rzeczypospolitej, prócz tych, które będą wywieszane bezpłatnie na skutek specjalnych zezwoleń Ministerstwa,
   b) może korzystać dla celów reklamowych ze wszelkich objektów, urządzeń i druków pocztowo-telegraficznych na warunkach każdorazowo ustalonych przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów,
   c) ma prawo kolportażu „Łącznika Pocztowego" i kalendarza pocztowego za pośrednictwem organów i pracowników pocztowo-telegraficznych. Za kolportaż „Łącznika Pocztowego" będzie płacić „Reklama Pocztowa" 25% sumy brutto, osiągniętej ze sprzedaży za pośrednictwem organów pocztowych, doręczycielom pocztowym, którzy będą potrącali swą należność przy likwidacji rachunku dziennego w urzędzie pocztowym.

3. „Reklama Pocztowa" będzie korzystała z ulgi 25% od taryfy pocztowej za druki adresowe oraz bezadresowe własne i nadawane za jej pośrednictwem, przyczem druki, pochodzące od różnych klijentów, przy taryfikowaniu muszą być traktowane oddzielnie. Za wszystkie inne przesyłki pocztowe obowiązuje „Reklamę Pocztową" pełna taryfowa opłata.

4. Opłaty za prawo umieszczania reklam w urzędach i agencjach pocztowo-telegraficznych oraz za nadruki i ogłoszenia na drukach i przesyłkach pocztowych będzie „Reklama Pocztowa" uiszczała bezpośrednio Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

5. Przyznane „Reklamie Pocztowej" uprawnienia mogą być wykorzystywane przez nią bez prawa cesji.

Zwraca się przytem Urzędowi (Agencji) baczną uwagę na postanowienie, zawarte powyżej w pkc. 2 lit. c. w myśl którego prowizja dla pracowników pocztowych, trudniących się kolportażem „Łącznika Pocztowego" wynosi od dnia 1. września 1934 r. od każdego sprzedanego egzemplarza, nie jak dotychczas po 4 gr., lecz **po 2 ½ gr.**, zatem „Reklamie Pocztowej" przypadnie od każdego sprzedanego egzemplarza należność po 7 ½ gr. Odpowiednio przeto do tego należy comiesięcznie obliczać dochód ze sprzedaży „Łącznika Pocztowego" i wstawiać go do ogólnych rachunków miesięcznych.

№ P.P. 771 z dnia 5. września 1934 r.

148.
Doręczanie przesyłek ze znaczkami urzędowemi formacjom wojskowym.

Formacje wojskowe zamawiają znaczki w Głównym Składzie materjałów pocztowych, poczem Główny Skład wysyła je jako przesyłkę za pobraneim. Kwo-

tę pobraniową należy przesłać na konto P. K. O. Ministerstwa Poczt i Telegrafów № 30027 zaś do Głównego Składu odpowiednie zawiadomienie.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW. 401/e/45 z dnia 27.VIII b. r. powiadamia się urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne, że Ministerstwo Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych zarządziło co następuje:

Formacje, zakłady i instytucje wojskowe, które po wyczerpaniu przyznanych im ilości znaczków urzędowych pragną dalsze ilości znaczków nabyć za gotówkę, winny stosowne pisemne zamówienie potrzebnych znaczków wysłać bezpośrednio pod adresem Głównego Składu Materjałów Pocztowych w Warszawie, ul. Ludna № 4. Główny Skład zamówioną ilość znaczków wyśle bezzwłocznie pod adresem zamawiającej formacji lub instytucji wojskowej — w przesyłce, obciążonej pobraniem w wysokości wartości wysłanych znaczków.

Kwotę pobrania zainkasuje pocztowy urząd oddawczy przy doręczeniu przesyłki i przekaże ją bezzwłocznie **bez jakichkolwiek potrąceń** na konto czekowe № 30027 Ministerstwa Poczt i Telegrafów w P. K. O., umieszczając na dowodzie wpłaty blankietu nadawczego uwagę: „Tytułem należności za dostarczone wojsku znaczki pocztowe".

Pocztowy urząd oddawczy winien równocześnie listem zwykłym zawiadomić Główny Skład Materjałów Pocztowych, że przesyłka № nad. .... obciążona pobraniem w kwocie .... wysłana pod adresem ....
.... w ....
została doręczona dnia .... i że kwotę pobrania przekazano na konto czekowe № 30027 Ministerstwa Poczt i Telegrafów w P. K. O.

№ P. K. 10 z dnia 28. sierpnia 1934 r.

149.

Nadużycia ze znaczkami pocztowemi.

Należy zwracać uwagę na znaczki pocztowe, nalepione na przesyłkach, czy nie były już raz użyte.

W ostatnim czasie stwierdzono wypadki nadużyć ze znaczkami pocztowemi, popełnionych przez nadawców przesyłek pocztowych przez powleczenie znaczka cienką warstwą mydła, zmywanie farby odcisku datownika i ponowne użycie znaczka.

Zachodzą również wypadki nalepienia na przesyłkach znaczków, składających się z dwóch lub więcej części znaczków już raz użytych, z których wycięto części z odciskiem datownika.

Urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne winny zwracać baczną uwagę na te nadużycia, uszczuplające w wysokiej mierze dochody naszego przedsiębiorstwa.

Jednocześnie przypomina się zarządzenie ogłoszone w okólniku № 17 z roku 1932 poz. 174, które należy podać ponownie do wiadomości personelu.

№ P.K. 16 z dnia 10. września 1934 r.

150.

Zachowanie ostrożności przy przewozie odsyłek pocztowych.

Przy przewozie odsyłek wartościowych i doręczaniu przesyłek należy zachować wszelkie środki ostrożności, aby zapobiec napadom rabunkowym.

W dniu 1. września b. r. został dokonany napad na posłańca pocztowego, przewożącego zasiłek kasowy z urzędu pocztowo-telegraficznego Pszczyna do agencji pocztowo-telegraficznej Miedźna. Sprawcy napadu zranili ciężko posłańca pocztowego i konwojującego posterunkowego policji, oraz zrabowali cały zasiłek kasowy w wysokości 7,400 zł. Posłaniec pocztowy zmarł wskutek odniesionych ran.

Dokonanie napadu było ułatwione przez to, że przewożący zasiłek kasowy, jechali na rowerach razem, zamiast przepisowo w pewnym odstępie jeden za drugim.

Aby zapobiec takim wypadkom na przyszłość zarządza się, by pp. Naczelnicy urzędów i agenci pocztowi, przed wysyłaniem odsyłki wartościowej pouczali personel o konieczności zachowania ostrożności w drodze. Szczególną uwagę należy zwracać na zbliżające się osoby i dobrze je obserwować. Funkcjonarjusz konwojujący winien iść w pewnym odstępie za funkcjonarjuszem niosącym przesyłkę. Jeżeli przesyłkę przewozi się rowerem, to należy możliwie umieścić ją na rowerze, aby w razie napadu — nie mając ciężaru na plecach — mieć większą swobodę ruchów. W drodze należy iść możliwie w towarzystwie osób innych — niepodejrzanych.

O wysłaniu odsyłki wartościowej urząd wysyłający winien uwiadomić telefonicznie urząd przeznaczenia, który ma czuwać nad nadejściem posłańca w czasie przepisanym i o ile to możliwe, wysłać kogoś naprzeciw posłańca — na obserwację.

Jeżeli posłaniec nie nadejdzie lub nie nadjedzie do urzędu (agencji) w wyznaczonym czasie, należy uwiadomić o tem urząd wysyłający i obydwa miejsca winny niezwłocznie poczynić stosowne kroki celem zapobieżenia jakiemukolwiek wypadkowi.

Urzędy winny ustawicznie pouczać personel o zachowaniu ostrożności przy transporcie odsyłek wartościowych i doręczaniu przesyłek oraz przypominać obowiązujące przepisy, jakoteż zwracać uwagę na skutki lekkomyślnego i nieoględnego postępowania.

Ponieważ większość wypadków napadów na listonoszów i włamań do urzędów przypada na pierwsze dni miesiąca, przeto właśnie w tym czasie **należy stosować bezwzględną ostrożność** mającą na celu zabezpieczenie życia ludzkiego i mienia państwowego.

W związku z powyższem przypomina Dyrekcja zarządzenie Nr. II.3. 6606/30 z dnia 16. IX. 1930 r. okólnik Nr. 26 poz. 173, którego postanowień winni pp. naczelnicy urzędów i agencenci ściśle przestrzegać.

Nr. P. K. 60 z dnia 7. września 1934 r.

151.

Wypracowywanie i kierowanie przesyłek.

Przy wypracowywaniu i kierowaniu przesyłek należy postępować z jak największą skrupulatnością by uniknąć niedomagań.

Przeprowadzone ostatnio rewizje poczt ruchomych jak i oddziałów spedycyjnych w poszczególnych urzędach wykazały wiele niedomagań, jak niedopilnowanie odpowiedniego przeprowadzania zbiórek listów ze skrzynek pocztowych, niewykorzystywanie odsyłek do ostatniej przesyłki, nienależyte opracowywanie materjału listowego, mylne kierowanie przesyłek oraz przewożenie ich poza miejsce przeznaczenia.

Mnożą się też zażalenia klijentów Przedsiębiorstwa na zbyt późne otrzymywanie przesyłek, przez co wysyłana przez nich korespondencja niejednokrotnie nie osiąga zamierzonego celu. W dalszej konsekwencji niedomagania te wpływają wysoce ujemnie na zaufanie publiczności do Przedsiębiorstwa i obniżają dochody tegoż.

Zwracam się przeto do wszystkich Pracowników pocztowych z wezwaniem by dołożyli wszelkich starań do usunięcia wyżej przytoczonych usterek z dziedziny komunikacji pocztowej, oraz pamiętali, że zasadą każdego pracownika powinna być dbałość o dochody przedsiębiorstwa, które osiągnąć będzie można przez sumienne wykonywanie obowiązków służbowych, pogłębianie potrzebnej wiedzy fachowej, oraz umiejętne stosowanie przepisów odnośnie do potrzeb danej miejscowości i ich mieszkańców.

Inicjatywa w tym kierunku wszystkich pracowników spotka się zawsze z przychylną aprobatą Dyrekcji Okręgu.

Nr. P. Km. 21 z dnia 7. września 1934 r.

PRZYSPARZAJ RADJOABONENTÓW — ZWALCZAJ RADJOPAJĘCZARZY.

TELEGRAF i TELEFON.

152.

Przestrzeganie drogi służbowej przez pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Wszelkie prośby, przedstawienia i zażalenia w sprawach osobistych lub wynikających ze stosunku służbowego należy wnosić w drodze służbowej na ręce bezpośredniego przełożonego.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło, że absolwentki kursów juzistek w Zegrzu zwracają się w sprawach, wynikających ze stosunku służbowego bezpośrednio do władz wojskowych jak np. Szefostwa Łączności, Komendy Kursu i t. p.

Z uwagi na to, że podobne postępowanie jest naruszeniem obowiązku wynikającego z § 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1. stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, ogłoszonego w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 2 z 1934 r. poz. 6, Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów przypomina wszystkim pracownikom bez wyjątku obowiązek przestrzegania i stosowania się do wyżej zaprowadzonego rozporządzenia Rady Ministrów.

Absolwentki kursów juzistek w Zegrzu podlegają, na równi z ogółem pracowników, powyższemu rozporządzeniu i mają obowiązek przestrzegania tegoż.

Za niezastosowanie się do powyższego winni będą pociągani do odpowiedzialności służbowej.

Nr. TE. 209 z dnia 18. sierpnia 1934 r.

153.

Warunki dopuszczające przyjmowanie telegramów „X L T".

Nie wszystkie życzenia można wysyłać zapomocą telegramów „XLT".

Wślad za wyjaśnieniami w sprawie taryfikowania telegramów „XLT", podanemi w Dzienniku Zarządzeń № 13 z 1934 r. poz. 117, zwraca się Urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym dodatkowo uwagę na warunki, które dopuszczają w obrocie krajowym i zagranicznym przyjmowanie telegramów gratulacyjnych ze wskazówką „XLT".

W obrocie krajowym mogą urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne przyjmować telegramy, zawierające jedynie życzenia z okazji świąt Bożego Narodzenia, Nowego Roku, Wielkiej Nocy i t. p. uroczystości świątecznych wszystkich wyznań, oraz z okazji wesel, urodzin, imienin i uroczystości jubileuszowych, (poz. 7 krajowej taryfy telegraficznej ogłoszonej w Dz. Urz. M. P. i T. № 14 z 1933 r. poz. 62, oraz § 55 ordynacji telegraficznej IV TG 2, uzupełnionej Dz. Urz. M. P. i T. № 27, z 1933 r. poz. 127). Oprócz życzeń, może telegram „XLT" zawierać treść kondolencyjną, t. j. wyrazy współczucia z powodu zgonu i t. p. (Dziennik Zarządzeń № 7 z 1934 r. poz. 52).

Nie można przeto traktować jako telegramy „XLT" telegramów zawierających życzenia i powinszowania z innych okazyj od wyżej podanych, jak np. z powodu wygrania meczu czy wyścigu, z powodu nominacji czy odznaczenia, z powodu prymicyj i t. p. okazyj dających powód do składania życzeń.

Przy nadawaniu telegramów z życzeniami o charakterze niezezwalającym na traktowanie ich jako telegramów „XLT", należy stronom, które wahają się uiścić normalną opłatę jak za telegram zwykły, zaproponować wskazówkę „ELT" według poz. 6 taryfy telegraficznej.

Ponadto należy przy taryfikowaniu telegramów „ELT" oraz „XLT" przestrzegać postanowień o minimum słów wymaganych dla tych telegramów pozycjami 6 i 7 powołanej taryfy telegraficznej.

W obrocie zagranicznym za zniżoną opłatą można nadawać telegramy gratulacyjne „XLT" tylko na warunkach przewidzianych §-em 20 str. 209 zagranicznej taryfy telegraficznej IV Tg 4, a więc tylko z okazji świąt Bożego Narodzenia, oraz Nowego Roku wyznań chrześcijańskich i wyznania mojżeszowego do tych krajów, które w rubryce 10 „Uwagi" zagranicznej taryfy telegraficznej nie zastrzegły nieprzyjmowania telegramów „XLT". Odnośnie opłat, terminu nadawania omawianych telegramów i minimum słów, zawiera szczegółowe postanowienia powołany § 20 zagranicznej taryfy telegraficznej.

Wskazówka „XLT" jest płatną wskazówką służbową w myśl § 20 pkt. a zagranicznej taryfy telegraficznej.

№ TE. 512 z dnia 31. sierpnia 1934 r.

154.

Ruch telefoniczny Polska—Paraguay.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 22. sierpnia b. r. № TE. 2351 wprowadza się ruch telefoniczny między Polską a Paraguayem via Berlin — radjo Buenos Aires.

W Polsce dopuszcza się narazie do tego ruchu: Warszawę, Bielsko, Bydgoszcz, Gdynię, Katowice, Kraków, Łódź, Lublin, Lwów, Poznań i Wilno, w Paraguayu: Asuncion.

Opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą wynosi 168 fr. 75 c. i za każdą dalszą minutę lub część tejże 1/3 powyższej stawki.

Opłata za zawiadomienie (report charge) w razie niedojścia do skutku przygotowanej rozmowy z określoną osobą wynosi 17 fr.

Służba telefoniczna z Paraguayem odbywa się w godzinach od 13 — 20 według czasu środkowo-europejskiego.

Pozatem w ruchu telefonicznym z Paraguayem obowiązują przepisy, zawarte w zarządzeniu z dnia 25.IV 1932 r. okólnik № 10 z 15.V 1932 r. poz. 110, które mają zastosowanie w ruchu telefonicznym z Brazylją.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

№ TE. 205 z dnia 29. sierpnia 1934 r.

BYT PRZEDSIĘBIORSTWA „POLSKA POCZTA, TELEGRAF i TELEFON" — TO BYT JEGO PRACOWNIKÓW.

ADMINISTRACJA.

155.

Prowadzenie kroniki ważniejszych wypadków w urzędach pocztowo-telegraficznych.

Od dnia 1. września b. r. należy prowadzić kronikę według nowych zasad.

Na zasadzie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 22. sierpnia b. r. № G.M.Org. 1000 zarządza się jak następuje:

Przewidziana art. 12-ym Tymczasowej instrukcji służbowej dla naczelników urzędów pocztowych (Dz. Urz. Min. P. i T. № 5 z 1919 r. poz. 1) kronika ważniejszych wypadków w urzędach pocztowych nie jest naogół należycie prowadzona.

Jak bowiem wykazuje praktyka, szereg urzędów nie orjentując się w istocie omawianej kroniki, bądź wręcz jej nie doceniając, prowadzi zapiski kronikarskie niedokładnie, podając wiadomości błahe, bądź zbędne, wiele zaś urzędów wogóle kroniki nie prowadzi.

Objaw ten, świadczący o niezrozumieniu przez urzędy pocztowe zadań kroniki, wymaga rychłego usunięcia go i z tych względów Dyrekcja zarządza, co następuje:

Celem kroniki ważniejszych wypadków, zachodzących w urzędach pocztowych, jest dostarczenie źródłowego materjału dla badań historycznych, ważnych z punktu widzenia historji danej placówki, jak i historji poczty wogóle.

Wartość zebranego tą drogą materjału uzależniona jest od dokładności przedstawienia poszczególnych faktów, sposobu ich ujęcia, a wreszcie i rodzaju notowanych wiadomości.

W związku z tem Dyrekcja nakłada obowiązek prowadzenia kroniki ważniejszych wypadków na wszystkie urzędy pocztowe, przyczem obowiązkiem tym obarcza osobiście naczelników urzędów. Wyjątkowo w urzędach większych, gdzie są stali zastępcy naczelników, prowadzenie kroniki może być powierzone tym zastępcom.

Pod względem formy kronika powinna odpowiadać następującym warunkom:

Książka, w której będą notowane zdarzenia z życia urzędu powinna posiadać wymiary 210 x 297 mm i składać się z odpowiedniej dla danego urzędu ilości ponumerowanych stron, sporządzonych z linjowanego papieru dobrego gatunku. Okładka książki powinna być sporządzona z tektury, oklejonej gładkim ciemnozielonym papierem. Pośrodku wierzchniej strony okładki powinna znajdować się, sporządzona z białego papieru, naklejka, z wykaligrafowanym napisem: „Kronika ważniejszych wypadków Urzędu Pocztowego ....
zaprowadzona dnia .... "

Przy notowaniu wypadków w kronice należy oddzielać poszczególne lata w ten sposób, by opis zdarzeń, zaszłych w roku następnym zaczynać od nowej stronicy, u góry której należy wskazać dany rok. Bliższe daty, a więc dzień i miesiąc, w którym dany wypadek miał miejsce, należy umieszczać po lewej stronie poszczególnej karty książki, zostawiając w tym celu margines szerokości 4 cm w lewej części każdej stronicy.

Samo notowanie należy uskuteczniać pismem czytelnem. Sposób ujmowania wiadomości powinien być prosty, bez niepotrzebnych zwrotów retorycznych, treściwy, jednak możliwie jasno i dokładnie odtwarzający zaszły fakt. Pisząc o sobie, naczelnik powinien czynić to w formie następującej: np. W dniu............ objął urzędowanie naczelnik X", zamiast: „W dniu..................objąłem urzędowanie".

Jeśli chodzi o rodzaj wiadomości, podlegających notowaniu w kronice, to za takie Dyrekcja uważa:

I. Wszystkie te dane, które charakteryzują znaczenie urzędu.

II. Zachodzące w nim istotniejsze zmiany personalne, czy organizacyjne, komunikacyjne, czy lokalowe

a wreszcie

III. Wszystkie ważniejsze zdarzenia w życiu urzędu.

Zgodnie z tem kronika obejmie:

1. zmianę klasy i etatu urzędu,
2. zaprowadzenie lub zwinięcie poszczególnych działów służby,
3. zmianę godzin urzędowych,
4. zaprowadzenie lub skasowanie nocnej służby,
5. zmiany połączeń pocztowych,
6. zmiany umów o przewóz poczty,
7. zwiększenie lub zmniejszenie ilości chodów,
8. charakterystyczne okresowe dane statystyczne z obrotu urzędu,
9. uruchomienie filjalnych urzędów z okazji wystaw, zjazdów i t. p.,
10. zmiany na stanowisku naczelnika urzędu, jego zastępcy,

11. reorganizację wewnętrzną urzędu jak np. skasowanie oddziału lub utworzenie nowego,
12. zmianę, rozszerzenie lub zmniejszenie lokalu,
13. wizytację urzędu przez Dyrektora, bądź Wicedyrektora Okręgu, delegatów Ministerstwa i t. d.,
14. udział urzędu w akcji społecznej i przejaw jego działalności na tem polu,
15. uroczystości lokalne, w których urząd wziął udział,
16. klęski i katastrofy w danej miejscowości, znajdujące swój wyraz w pracach urzędu,
17. wypadki, zaszłe w urzędzie, jak kradzieże, nadużycia, pożar i t. d.

Wyliczone wyżej wiadomości, podlegające notowaniu w kronice, nie mają charakteru wyczerpującego, są podane jedynie przykładowo dla uprzytomnienia naczelnikom urzędów, jak należy prowadzić kronikę pod względem treści, by spełniła ona swoje zadanie. W związku z tem wskazanem byłoby ilustrowanie kroniki pewnemi ciekawszemi odpisami dokumentów, jak np. umową o przewóz poczty, najem lokalu, fotografjami i t. p., które należałoby wkleić w tekście kroniki.

Celowość prowadzenia kroniki urzędu zapewniona będzie wówczas, gdy prowadzącemu ją będzie towarzyszyło zrozumienie ważności źródeł z dziedziny historji urzędów, a w następstwie źródeł pochodnych dla historji poczty. Należyta ocena i zrozumienie ważności historji poczty powinno wskazać prowadzącemu kronikę kierunek, w jakim powinien zmierzać w swej pracy. Wartość kroniki nie będzie polegała na codziennem zapisywaniu faktów, lecz na uwzględnianiu tych momentów, któreby mogły mieć znaczenie z punktu widzenia historji urzędu.

Dotychczas prowadzoną kronikę każdy urząd zakończy według dnia 30. IX 1934 r. odpowiednią uwagą, traktując ją następnie jako załącznik do kroniki, zaprowadzonej według powyższych zasad od dnia 1. X 1934 r.

№ AO. 120 z dnia 6. września 1934 r.

156.
Wykaz reklam przeznaczonych do wywieszenia.

Nr. porządkowy	Nazwa firmy	Wymiar reklamy w decymetrach kw.	Rodzaj reklamy	Nazwa urzędu lub agencji, w których reklama ma być umieszczona	Czas trwania reklamy
2	„Hantrans“	6,36	Tekturka w ramce	Bielsko 1. Chorzów 1. Cieszyn Dziedzice Katowice 1.	prolongowano do dnia 15. VIII. 1935 r.

Nr. AG. 610 z 22. sierpnia 1934 r.

157.
Likwidacja uposażeń.

Listy płac przesyłać do 3. dnia miesiąca; w listach płac umieszczać dokładnie kwoty przypisu wedle paragrafów; wykazywać odrębnie składki na rzecz każdego Związku z osobna; wypłacone przekazy emerytom zwracać Dyrekcji do dnia 10. miesiąca.

1) Niektóre urzędy i agencje pocztowe nie stosują się do postanowienia zawartego w zarządzeniu Dziennika Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów Nr. 10 z dnia 12. VI. 1934 r. punkt XI, ustęp 6. Przypomina się wobec tego, że listy płac dla uposażeń zgóry płatnych za dany miesiąc po zaliczeniu w ogólnym rachunku miesięcznym, należy bezzwło-

cznie przesłać Wydziałowi Rachunkowemu Dyrekcji, do czego oznacza się termin do dnia 3. każdego miesiąca.

Termin ten bezwarunkowo winien być dotrzymany, ze względu na dokonywane sprawdzanie wpłat i potrąceń przez wspomniany Wydział.

2) Przy sporządzaniu list płac na podstawie kart likwidacyjnych należy ściśle przestrzegać i zaznaczać dokładnie w listach płac rodzaj paragrafów, w których odnośne kwoty zostały przypisane jak to: § 1-1, 1-2, i t. d.

3) Potrącenia składek za przynależność do Związków zawodowych, należy w arkuszach likwidacyjnych, jak i w listach płac wykazywać odrębnie rodzajami związków a więc: Związek Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Pracowników Niższych, Związek Pracowników Teletechnicznych, a to celem umożliwienia przekazywania tychże składek poszczególnym Związkom.

4) Wreszcie przypomina się postanowienia zarządzenia M. P. i T. poz. 94 Dziennika Urzędowego Minpot. Nr. 12 z roku 1932, wedle którego wypłacone przekazy kasowe zaopatrzeń emerytalnych należy do dnia 10-go każdego miesiąca zwracać Wydziałowi Rachunkowemu Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

Powyższe poleca się ściśle przestrzegać pod osobistą odpowiedzialnością PP. Naczelników urzędów, wzgl. Kierowników agencyj pocztowych.

Nr. RL. 10 z dnia 18. sierpnia 1934 r.

OBWIESZCZENIA.

158.

Poszukiwanie dłużników.

Poleca się Urzędowi (Agencji) zbadać przy pomocy doręczycieli i miejscowego Biura Ewidencji Ruchu Ludności, czy nie zamieszkują tam: Fuhrman Abraham, który nieuregulowawszy rachunku telefonicznego wyjechał z Gdyni w niewiadomym kierunku, Adolfina Łącka radjoabonentka Urzędu Telefoniczno-Telegraficznego Bydgoszcz oraz Elżbieta Lohse radjoabonentka Urzędu Telefoniczno-Telegraficznego Bydgoszcz, która nie uregulowawszy rachunków radjofonicznych wyjechała z Bydgoszczy w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania, Wojnik Luba z Wilna, która wyjechała w niewiadomym kierunku, Socnerówna Elżbieta, która z Orzesza wyprowadziła się z końcem ubiegłego roku w niewiadomym kierunku.

Sprawozdania negatywnego nie należy przedkładać Dyrekcji.

№ TE. 322 z dnia 10. września 1933 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 6.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Cena 30 gr.